

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos III. — Izdan in razposlan dne 15. januarja 1872.

5.

Ukaz pravosodnjega ministerstva od 12. januarja 1872,

s katerim se razpisuje navodilo v zvršitev občnega zemljknižnega zakona.

Na podlogi člena V v zakonu od 25. julija 1871, Drž. zak. št. 95, razpisuje se v zvršitev občnega zemljknižnega zakona to navodilo :

§. 1.

Vse vloge, kar jih kako zemljknižno sodišče dobode govorečih o vpisih, katere je opraviti v zemljiških knjigah tega sodišča, ter vse posamezne spise, oslonjene na take vpise, kakoršni so na pr. uradni dopisi, pritožbe, rešitve pritožeb, uradna poročila, treba po vpisu, zvršenem v vpoložilnem vpisniku, postavljati v dnevnik, ki naj ga drži zemljknižni urad.

Te vloge in spise je v to namero po vsacem zaključku vpoložilnega vpisnika, a ob nujnih slučajih takój potem, kadar se zaznamenajo v vpoložilni vpisnik, oddati zemljknižniku, to je tistemu uradniku, kateremu je izročeno držanje zemljiške knjige, in ako ima zemljknižni urad posebnega načelnika, oddati je temu.

Vloge in spisi naj se v dnevnik zapišejo takój potem, ko se prevzemó.

§. 2.

Dnevnik naj v posebnih predelkih ima te navédke :

1. Praesentatum, to je vpoložilno število z dnevom, katerega stvar pride zemljknižnemu sodišču v roke; vloge in spisi, ob enem oddani zemljknižnemu uradu, naj se vpišejo po vrsti svojih vpoložilnih števil.

2. Ime strankam in tisto stvar, o kateri govori vloga.

3. Tisto zemljknižno stvar, katere se tiče vloga.

4. Dan in ob kratkem zaznamenáno vsebino sodnje rešitve, na pr. dovoljeno, samo probeleženo, odvrneno.

5. Knjigo, v katero je vpis opravljen, zaznamenáno po zvezkih in listih ali stranicah, oziroma enako zaznamenán zemljeknjižni izpisek, če ta nadomešča zemljiško knjigo.

6. Ljudí, katerim je kaj vročiti.

7. Dan, katerega je kaj bilo rédno vročeno vsacemu izmej zgoraj imenovanih ljudij.

8. Povedane tiste slučaje, ob katerih je zemljeknjižnemu uradu treba uradoma čuti, kdaj rok mine, z dostavljenim koncem tega roka.

9. Križem zaznamenána vpoložilna števila tistih vlog in spisov, ki so mej saboj v zveznosti zaradi tega, ker mérijó na zvršítev istega zahtevka o kacem vpisu.

Načelniki sodišču morejo tudi druge, ne samo tukaj dnevniku odločene navêdke dajati ali v dnevnik ali v posebna zaznamenila vpisovati, ako bi se zdelo potrebno zato, da bode bolj razvidno, kako v zemljeknjižnem uradu tekó posli. V sodiščih, katera imajo mnogo dela, more se z enacega uzroka tudi ukazati, da posamezni navêdki, katere bi po zgornjih določilih bilo postavljati v dnevnik, na pr. navêdki o vročitvah, uradnih poročilih, ne pridejo v dnevnik nego v posebna zaznamenila. Ta zaznamenila je potem smatrati za celokupne dele dnevnika.

§. 3.

Ko se v dnevnik vpišejo navêdki, zaznamenáni v §. 2 za št. 1, 2, 3, potem je zemljeknjižno vlogo primeriti zemljeknjižnemu stanju ter vpoložilno število sè svinčnikom poočititi na tistem mestu zemljiške knjige, kamor naj pride kak prošén vpis.

A te poočitbe nij tedaj treba, kadar je na vrsti kaj tacega, zaradi česar se po §. 99 a) občnega zemljeknjižnega zakona ne zabeleži odvrnena prošnja.

Ako se vloga ne ujemlje sè zemljeknjižnim stanjem, ali ako v sebi nema vsega, na kar se je po zemljeknjižnem stanji ozirati ob rešitvi, naj zemljeknjižnik na te stvari sodniku pismeno očí obrne.

Če nij uzroka, da bi se taka opomnja delala, naj se to poočiti. Bodi si to ali óno, zemljeknjižnikova opomnja se more pisati na vlogo, kadar je nij treba strankam vračevati, ali na poseben list.

Potlej naj se zemljeknjižne vloge pristojnemu sodnjemu uradniku v rešitev dadé, kar se najhitreje morejo, in to najpozneje v 24. urah potem, kar so prišle k zemljeknjižnemu sodišču. Prestopiti se ta rok z dovolitvijo sodnjega načelnika sme samo tedaj, ako je nenavadno mnogo dela, ali kadar je posel posebno težaven.

§. 4.

Ako se je kak zemljeknjižén vpis dovolil ter se je po pravici bati, da zemljeknjižnik utegne dvomiti, na katero mesto in s kakimi besedami je narediti vpis in njegovo potrdilo, to naj sodišče ob rešitvi vloge zemljeknjižnika napóti, kake besede naj ima vpis ali njegovo potrdilo in na katero mesto zemljiške knjige je deti vpis a na katero pismo njegovo potrdilo.

§. 5.

Sodno rešene zemljeknjižne vloge in spise je potem, kadar osnutki (koncepti) odlokov pri zbornih sodiščih dobodo prvosednikov „expediatúr“, a pri okrajnih sodiščih podpis okrajnega sodnika (§§. 206, 249 v sodnjem navodílu od 3. maja 1853, Drž. zak. št. 81), na ravnost zemljeknjižnemu uradu oddati, še predno se odpravijo sodnji odloki.

Zemljeknjižnemu uradu tako izročena sodnja rešitev, s katero se je kak zemljeknjižni vpis dovolil ali ukazal, naj mu velja za naročilo po zmislu §. ^{ta} 102 v občnem zemljeknjižnem zakonu. Druzega naročila o izvršitvi nij treba.

Pred samim vpisovanjem je dnevnikove predelke tako napolniti, kakor ukazuje rešitev.

§. 6.

Vpisi, katere je opraviti, kakor veleva sodnja rešitev, naj se nemudoma izdelajo na tistem mestu, kamor kaže uredba tedaj rabljenih zemljiških knjig.

V tem se je držati redú po vpoložilnih številih.

Kadar se zapazi, da se katera izmej rešenih vlog tiče take knjigovpisne stvari, ki o njej še nij rešena katera enodóбно ali poprej izročena vloga, naj se to sodišču naznani, ter z vpisovanjem naj se počaka do poznejšega ukaza.

Ob vpisovanji treba sè svinčnikom prečrtati vpoložilno število, katero se je bilo sè svinčnikom poočítalo po §. ^{ta} 3 odstavku 1.

Tako naj se prečrta tudi tedaj, kadar je sodnja rešitev taka, da ne bode vpisovanja. [§. 99 b) v občnem zemljeknjižnem zakonu.]

§. 7.

Ob vpisih se je držati določil občnega zemljeknjižnega zakona, ter zdelujejo naj se ob kratkem in tako, da se razločno čitajo.

Če ima v kacem sodišči izvrševanje vpisov več ljudij v rokah, tedaj bodi skrb, ogibati se, kar se največ more, da vpisi v isto knjigo a posebno na ist vložek ne bi kazali raznih rok.

§. 8.

Na čelo vsacega vpisa je postaviti praesentatum.

Če je vpise izdelovati vsled enodóbnih vlog, katere se tičejo iste knjigovpisne stvari, naj praesentatum ima dostavek: „enodóбно s“, in ob vsacem vpisu vsled ene teh vlog je povedati vpoložilna števila enodóbnih vlog.

Kadar je vložek treba zaznamenáti za glavni vložek ali za sovložek, naj pri vpisu, kateri ima v sebi vknjižbo ali probeležbo zastavne pravice, praesentatum k sebi dobode besedo „glavni vložek“, oziroma „sovložek.“

§. 9.

V vpis naj se ne jemlje nič, kar ne sme po občnem zemljeknjižnem zakonu biti vsebina zemljeknjižnega vpisa. (§.98 obč. zemljek. zak.)

Sodišče, kadar določa vpisne besede, ne sme nikakor kreniti od zakonitih imen raznovrstnih vpisov in tistih pravic, katere je vpisati. (§§. 8, 9 obč. zemljek. zak.)

Zemljeknjižnika, kadar vpisuje, kar se tiče oznamenila ljudij, katerim, in stvarij, na katere se vpisuje, in kar se tiče pravic, ki jih je vpisati, vežejo besede, rabljene v sodnji rešitvi.

§. 10.

Števila, s katerimi se zaznamenáva obsežaj take pravice, ki jo je na novo vpisati, na pr. tri petine, štirje vagani, sto goldinarjev i. t. d., treba pisati z besedami, ako se ne govori o drobiži, kakor so krajcarji, groši, centimes, soldi i. t. d.

Če vpis napominja o kacem poprejšnjem, v katerem taka števila stojé z besedami, to naj se zdaj pišejo sè številkami.

Vsoto glávničnih (kapitalnih) terjatev, o katerih se zastavna pravica na vso knjigovpisno stvar ali na nekólik njen del vknjižuje na ravnost a ne s podzastavno pravico, treba, razen tistega navédka, ki naj se po odstavku 1 piše z besedami, tudi sè številkami poočítiti v predelku za to odločenem, ali če knjiga nema tacega predelka, tedaj na desnem kraji knjige.

Ako se izpremembam na vkupni zastavi poseben list odméni po §. 112 občnega zemljeknjižnega zakona, treba tudi vsote glávničnih terjatev, katerim se podzastavna pravica dobiva na to vkupno zastavo, tako poočítiti, kakor je rečeno v zgornjem odstavku.

§. 11.

Vknjižbe, probeležbe in zabeležbe vsacega razpola je narejati z vpisi, gredóčimi drug za drugim.

Vsak vpis naj se tako zgotoví ter povprečna črta, pod njim potegnena s črnim, naj ga tako zaključí, da nič prostora ne ostane kakim dostavkom.

§. 12.

Vpisi, zdelovani v takih knjigah, ki so iz zemljeknjižnih vložkov, treba da na vsacem listu (Folium) teh vložkov (na pr. na svojínskem listu, bremenskem listu) dobodo redóvna, aritmetično po vrsti idóča števila, katera, ako so redóvna števila že prej bila rabljena, naj se privrsté k tem prej rabljenim.

Kadar se več vknjižeb ali probeležeb napravlja na podlogi istega odloka, naj vsak izmej teh vpisov dobode svoje posebno redóvno število, tudi ako se zdelujejo vsi na enem listu.

Ako se ena pravica vpisuje več ljudém, tedaj je upravičencem imena z dodanimi deleži, kakoršni jim pripadajo, staviti drugo pod drugim ter zaznamenáti s pismeni (črkami), tekočimi po abecednem redu.

Če kateri vpis napomínja o kacem poprejšnjem vpisu, zdelanem na istem zemljeknjižnem vložku, treba pred redóvno število napomnjenega vpisa postaviti besedico „ad“ ter ga v obliki drobca deti pod redóvno število novega vpisa, in ako napómnjani vpis stojí na drugem listu (Folium) vložka, naj se dostavi oznamenilo tega vpisa.

Poznejših vpisov redóvna števila, katera napomínjajo o poprejšnjih vpisih, stoječih na istem vložku, naj se k tem poprejšnjim vpisom pristavijo s pismenom „v (vide)“ pred saboj.

V takih knjigah, ki niso iz zemljeknjižnih vložkov, treba vpisom, kar se jih tiče iste knjigovpisne stvari ter napomínjajo drug o drugem, vzajemno zveznost poočítiti s tem, da se na levem kraji knjige s pismenom „v (vide)“ pred saboj pristavijo tisti različevalni navédki, pod katerimi se nahajajo óni vpisi, o katerih je napómnuti.

§. 13

Ako se vknjižuje izbris kake vknjižbe ali probeležbe ali izbrisuje kaka zabeležba, naj se pri izbrisanem vpisu z rudečilom podčrta tista beseda, katera kaže tega vpisa razpol (vknjižba, probeležba ali zabeležba). Kadar se vknjižuje samo nekóličn izbris kake vknjižbe ali probeležbe, naj se pri nekólično-izbrisanem vpisu z rudečilom naredé točke (pike) pod tisto besedo, katera kaže razpol tega vpisa.

Taka znamenja se denó tudi pod ime upravičencu, kadar se vknjižuje ves ali nekóličn predevek njegove pravice.

Kadar kak glavni vložek ali sovložek vkupne zastave prestane biti za glavni ali za sovložek, naj se z rudečilom podčrta beseda „glavni vložek“ ali „sovložek.“

Ako se kateri izmej baš oménjenih vpisov izbrisuje vsled pritožbe, naj se z rudečilom prečrta znamenje, narejeno z rudečilom (črta ali točke).

§. 14.

Zdanje naredbe o rabi pisemskih knjig namesto glavnih knjig — če glavnih nij ali če nijso tako napravljene, da bi se vanje vpisi mogli narejati s potrebnostmi, katere ukazuje občni zemljeknjižni zakon — ter tudi o nezadostnih knjig nadomestitvi sè zemljeknjižnimi izpiski ostanejo v moči, in držati se je torej zlasti tudi §§.^{fov} 7 in 8, oziroma §§.^{fov} 11—15 v cesarskem ukazu od 16. marca 1851, Drž. zak. št. 67, po tistih deželah, katerim je bil ta cesarski ukaz razpisan.

Vpisi v pisemske knjige, rabljene namesto glavnih knjig, oziroma vpisi v zemljeknjižne izpiske naj se tudi bodo napravljali po določilih §§.^{fov} 102—105 v občnem zemljeknjižnem zakonu in §§.^{fov} 7—13 v tem navodílu.

§. 15.

Kadar se začenja pisati na nov zemljeknjižen vložek, treba tako delati, kakor ustreza uredbi tiste knjige, katero bode novi vložek dopolnjeval.

Ako se po §. 112 občnega zemljeknjižnega zakona poseben list odméni vpisom izprememb na vkupni zastavi, treba ta list napraviti nov, če bremenski list nema dovolj prostora, in dati mu iste predelke, kakoršne ima bremenski list.

Če v knjigi nij posebnih predelkov vpisom bremen ali ne posebnih vložkov, treba listu, odménjenemu izpremembam na vkupni zastavi, dati tri predelke, in to prvega za redóvna števila, drugega za vpise, tretjega za vsote.

Vsakakor je listu, baš oménjenemu, dati oznamenílo, katero napomínja o vkupne zastave vpisu na glavni vložek.

Kadar vkupna zastava mine ali se na drug vložek predene vsebína izpremembnega lista, naj se to oznamenílo podčrta z rudečilom, in vrhu tega je na izpremembnem listu zabeležiti, da se z rabe umíče.

§. 16.

Kadar je vpis dodelan, tedaj je po propisih občnega zemljeknjižnega zakona to potrditi na pismu, katero je vpisu v podlogo. V tem potrdílu treba imenovati odlok, kateri vpis dovoljuje ali ukazuje, takisto tudi zemljiške knjige mesto, na katerem vpis stoji.

Kadar nij pisma, na katero bi se na ravnost opirala pravica do dovoljenega vpisa (na pr. §. 14 v odstavku 4, §. 34 občnega zemljknižnega zakona), naj se vpis potrdi na odpravljenem odloku, katerega je vročiti prosniku.

Ob teh ter tudi ob vseh drugih slučajih, ob katerih je potrdilo vpisa treba poočítiti na kacem odloku (na pr. §§. 54, 58, 99 obč. zemljek. zak.), naj se vpis potrdi stóprv potem, ko so dodelani vsi odpravki.

§. 17.

Kadar se je vpis potrdil, naj se pregledajo prepisi, katere je doložila stranka, in če se ujemajo z izvirnimi spisi, naj zemljknižnik to potrdi na prepisih, napominjaje o izvirnikih, katere ima pred saboj.

Kar se tiče prepisov, doloženih zaradi odmerjavanja pristojbin, to naj se dela po propisih zdaj veljavnih.

Ob pregledu takih prepisov, ki so odločeni v pisemsko zbirko, nij izmetati vpoloženih posameznih prepisov, pomnoženih z mehaničnimi pripomočki, niti nij grajati, če je na eno pòlo prepisanih več pisem.

Prepisi naj bodo v obliki celih pòl navadne velikosti čisto pisani in tako, da se lahko čítajo, ter ob strani bodi tako širok prazen prostor, kolikor ga je treba za vezanje.

Ako je izvirno pismo po §. 90 občnega zemljknižnega zakona shraniti v pisemski zbirki, naj zemljknižnik sodišču na to stvar oči obrne, če nij že sodnji odlok izrekoma ukazal shraniti izvirno pismo.

§. 18.

Prepisi, odločeni v pisemsko zbirko, ter tudi namesto njih pridržana izvirna pisma naj se zaznamenájo z vpoložilnimi števili tistih vlog, h katerim spadajo.

Prepise je ločene od vlog zbirati v trdo-oplatničene zvéznje tacega obsežája, kakoršnega ima nepredebel zvezek. Prepisi enega zvéznja naj imajo povrstne številke. Te številke je z oznamením zvéznja vred poočítiti tudi na vloge, h katerim spadajo prepisi.

§. 19.

Ako prepisa v pisemsko zbirko zato nij treba dolagati, ker je dotičnega pisma prepis že v tej zbirki, tedaj je v zvéznej pisemske zbirke na tisto mesto, kamor bi prepis bilo vložiti, namesto njega deti list, ter na tem listu in tudi na zemljknižni vlogi zaznamenáti óno mesto pisemske zbirke, kjer je prepis tega pisma.

§. 20.

Prepise pisemskih zbirek je zvezovati po primernih razdobjih, in to vsak zvéznej v svoj zvezek.

Če je kaka stranka izvirno pismo pustila za pisemsko zbirko, a do tistega časa, ko se zvezuje zvéznej, v katerega je pismo vloženo, nij ga nadomestila z rabnim prepisom niti ne izrekla, da hoče, naj izvirno pismo pride v zvezek, to je uradoma napraviti prepis in vzeti zanj pristojbino, ustanovljeno povérjenem prepisom, ter vložiti ga v dotični zvéznej prepisov a izvirik shraniti mej spisi.

§. 21.

V tistih zemljeknjižnih sodiščih, v katerih so se do zdaj pisma prepisovala v pisemske, v to rabo odmenjene knjige, naj se tudi po sedaj tja prepisujejo po vladajočih ukazih in po določilih občnega zemljeknjižnega zakona.

Če stranke zategadelj, da bi se odprava pospešila, poleg izvirnih pisem določé tudi njih prepise, treba te prepise, ako se pokaže, da so pravični, namesto izvirnika rabiti ob vpisovanji v pisemsko knjigo, a z odpravo nij čakati, da bi se poprej zvršil prepis v pisemsko knjigo.

Prepise, ki jih določé stranke in na katerih je potrdilo, da se ujemajo z izvirniki, treba hraniti poleg prošenj.

§. 22.

Kadar so dovršeni vsi uradni posli, kar jih pristoji zemljeknjižniku, naj on to dovršilo sè svojim imenom in dnevom potrdi v dnevnikovem predelku, odločenem, da se vanj zaznaméva mesto vpisa.

Potrdilo o zvršitvi
v dnevniku.

§. 23.

Vloge, rešene v zemljeknjižnem uradu, naj se oddadé v odpravišče (Expedit), in sicer, ako je bilo treba vpisa v zemljiško knjigo, ne poprej, nego je ta vpis v dnevniku potrjen (§. 22), a razen tega slučaja ne poprej, nego so napolnjeni dnevnikovi predelki (§. 5).

Odpravke in vročitve
odlokov.

Če je potrdilo katerega vpisa treba priložiti k odpravku kacega odloka zemljeknjižnega sodišča, naj to zemljeknjižnik ima na razvidu in odpravišču naj na to stvar očí obrne, ako nij že ob sodnji rešitvi o tem dobilo ukaza.

§. 24.

V odpravišči naj se poskrbí za odpravek sodnjega odloka, in ko je zemljeknjižnik pristavil potrdilo o vpisu, ako je bilo tega treba (§. 23), naj se poskrbí tudi za vročitev.

Ob odpravku je delati po občnih propisih, veljavnih sodnjemu odpravišču.

O vsacem odpravku je izdati posebno prejémnico, v katero je z razločnim pisanjem postaviti kraj, dan, mesec in leto z odlokovim vpoložilnim številom vred in z natančnim znamenilom tistih prilog, katere bode morebiti treba povračevati, ter tudi z natančnim nadpisom, v katerem bodi ime in priimek, stan in prebivališče tistega človeka, komur se vróča.

Na vsako prejémnico je deti opomnilo, naj se prejem sè svojeróčnim podpisom potrdi na prejémnici.

Vsled poprejšnjih določil je treba tudi napraviti povratno prejémnico, ako se vróča s pošto.

§. 25.

Vročitev je opraviti po določilih, veljavnih o vročitvi v svojske roke.

Ob tej priliki naj se zahteva, da bode razločno zapisan kraj, dan, mesec in leto s podpisom prejémnega potrdila vred.

§. 26.

Prejemnice, oziroma povratne prejemnice o tako opravljeni vročitvi, kakor je ukazano, naj se na ravnost dadé v hrambo zemljknižnemu uradu, ako imajo podpis tistega človeka, komur je bilo treba vročiti po sodnjem odloku.

Zemljknižnik naj potem, če nič nedostatkov (pomanjkljivosti) ne zapazi na prejemnicah, oziroma na povratnih prejemnicah, napolni v dnevniku predelek, odménjen vročitvenemu dnevi.

Take prejemnice, oziroma povratne prejemnice, katere se pokažejo nedostatne, treba, ako se najdeni nedostatki ne dadé odpraviti po §. 216 sodnjega navodila od 3. maja 1853, Drž. zak. št. 81, pred sodišče položiti zavite v pôlo, na kateri naj se nedostatki zabeležijo, a nij jih poprej oddajati zemljknižnemu uradu. Tako naj tudi zemljknižnik pred sodišče položi prejemnice ali povratne prejemnice, izročene zemljknižnemu uradu, če na njih zapazi nedostatke.

Ob tacem slučaju naj zemljknižnik v dnevniku predelek, odmenjen vročitvenemu dnevi, napolni stóprv potem, ko je sodišče ukazalo shraniti prejemnico, najdeno, kakor zahtevajo propisi.

Kadar se napolni v dnevniku predelek, odménjen vročitvenemu dnevi, naj se pristavi, ako je treba, tist dan, katerega kak rok mine, in to v predelku, odločenem rokovom, nad katerimi je uradoma čuti.

§. 27.

Hramba spisov.

Po odpravi je spise, kar jih ostane sodišču v rokah, oddati zemljknižnemu uradu v hrambo.

Tako bodi tudi tedaj, kadar so ti spisi v zveznosti s tistimi, ki se hranijo v splošni registraturi. A ob tacem slučaju treba na dotičnem mestu splošne registrature vložiti list z napomnilom o spisih, hranjenih v zemljknižnem uradu.

Spisi naj se v zemljknižnem uradu vrsté po redu vpoložilnih števil ter hranijo pod trdimi platnicami v zvéznjih, na katerih so številke.

Tisti posamezni spisi, kar jih je v zveznosti s kako zemljknižno prošnjo, katera je že v hrambo spravljena — kakor so prejemnice, povratne prejemnice, dopisi drugih sodišč, pritožbe, njih rešitve, poročila zemljknižnega urada — naj se vložé ali v zemljknižno prošnjo ali v poseben zavitek.

Priložene spise treba poočítiti na zemljknižni prošnji, oziroma na zavitku.

§. 28.

Pisanje iskálnikov.

To navodílo se ne tíče pisanja iskálnikov (Indices) k zemljiškim knjigam.

§. 29.

Poročila zemljknižnega urada.

Zemljknižnik naj sodišču poročí, ako iz dnevnika ali iz pripomnil, spadajočih k njemu, zapazi, da je treba, naj sodišče uradoma o čem kaj ukaže.

To je posebno storiti tedaj, kadar prejemnice o kaki vročitvi nij ob pravem času; kadar se nenavadno dolgo pogreša priobčila, ki se ga je nadejati od katerega sodišča; kadar je uradoma izbrisati kako zabeležbo odpisa (§. 14 v zakonu od 6. februarja 1869, Drž. zak. št. 18), vrstnega redú (§. 58 obč. zemljek. zak.), odvrčila (§. 101 obč. zem-

ljek. zak.) ali zabeležbo, napravljeno do tedaj, dokler doide izvirno pismo ali prelog (§§. 88, 89 obč. zemljek. zak.), ali kadar je izbris, zabeležen vsled drugostopinjske razsodbe, uradoma vknjižiti zategadelj, ker nij bilo nič pritožbe, in to zabeležbo izbrisati (§. 133 obč. zemljek. zak.)

§. 30.

Višja deželna sodišča se pooblaščajo, da v poslovanji, katero je tukaj devêno v red, smejo dopustiti naslednje izpremembe:

Oblast višjih dežel-
nih sodišč, izpre-
meniti uradno
poslovanje.

1. Kadar bi se zaradi razmer kacega kraja bilo bati, da bi se gotovemu in spešnemu poslovanju delala ovira, ako se zvrši določilo §. ^{ta} 5 v odstavku 1 tega navodila, more se ukazati, da se rešene zemljeknjižne vloge oddadé zemljeknjižnemu uradu stóprv tedaj, ko je odpravišče že dognalo odpravke odlokov in zdelalo prejemnice, oziroma povratne prejemnice. Ob tacem slučaju naj zemljeknjižni urad, kadar opravi posle, kateri so se mu naročili, odpravke in pisma, pridržavši posamezne spise, kar jih je shraniti v zemljeknjižnem uradu, vrne odpravišču, da jih ono dá vročiti.

2. Ob tistih slučajih, ob katerih so se pisemski prepisi do zdaj shranjevali pri zemljeknjižnih vlogah, utegnejo se tako hraniti tudi po sedaj, ali, ako posel teče po določbi §. ^{ta} 18 v tem navodilu, smejo prepisi ostati nezvezani, kolikor bi se namreč teh izimkov zdelo treba zaradi tega, ker se kacemu sodnjemu okolišu prestavijo meje ali zaradi kakih drugih krájevnikih razmer.

§. 31.

V zemljiške knjige, k njim spadajoče iskálnike, pisemsko zbirko ali pisemsko knjigo more vsak vpogledovati v običajnih uradnih urah, katere je razglasiti nabite na zemljeknjižnem uradu.

Vpogledovanje
knjig in spisov
v zemljeknjižnem
uradu.

Vpogled v druge spise, hranjene v zemljeknjižnem uradu, razen zaznamenil o kacem bivšem glasovanji, naj se daje samo tistim ljudém, katerim je pravno kaj do vpogleda, in kadar bi se o tem dvomilo, naj razloči načelnik sodišču.

Vpogledovati se sme samo pod nadzorom kacega uradnika, a strankam nij dovoljeno, navêdkov, kar jih želé zvedeti, po knjigah ali spisih iskati brez uradnika, kateremu je nadzor izročén.

A kadar stranke česa povprašajo, povedó naj se jim vsa potrebna razbistrila in posebno tudi iz dnevnika tista objasnila, katerih jim je treba, da potem vpise prav umejo.

Kdor pregledujoč knjige ali spise hoče sebi kaj zapisati, ne sme pisati s črnilom.

§. 32.

Vsak sme od zemljeknjižnega urada zahtevati nepovêrjene ali povêrjene prepise ter tudi izpiske iz zemljiških knjig, iz pisemske zbirke ali iz pisemske knjige.

Dajanje prepisov
in izpisikov.

Prepisi iz drugih spisov, hranjenih v zemljeknjižnem uradu, razen zaznamenil o bivšem glasovanji, naj se dajó samo tistim ljudém, katerim je pravno kaj do teh prepisov.

§. 33.

Da je kako pisanje prepis, to naj se poočíti s takim nadpisom, da ga takój vsak zapazi. Dajati se prepisi morejo ne samo iz knjig nego tudi iz spisov, in sicer v tacem obsežaji, kakoršnega določi prosník. V vsacem prepisu bodi tisto mesto knjige ali tist spis, od koder se je prepisalo, na tanko zaznamenán sè vsemi navédki vred, kar jih je treba, da se óno mesto ali ón spis najde.

§. 34.

Iz zemljiških knjig se izpiski dajó o zemljeknjižnem stanji

1. kake cele knjigovpisne stvarí, ali
2. njenega nekolicnega dela, ali
3. zastavne terjatve.

Ob prvem slučaji je izpiske zaznamenáti, da so splošni, ob družem in tretjem, da so posebni.

V splošnem izpisku naj bodo povedani vsi še veljavni vpisi, kar jih je v glavni knjigi, ali če glavne knjige nij, kar jih je v tisti, ki njo nadomešča, kolikor je teh vpisov takih, da kažejo :

1. vsebino in obsežaj ter tudi pravna svojstva knjigovpisne stvarí;
2. zdanjega lastníka te stvarí s kakimi utesnili o njenem razpolaganji;
3. vsa bremena, kar jih je na knjigovpisni stvári.

V posebnem izpisku naj poleg vpisov, naštetih za števili 1 in 2, hodo izmej bremen-skih, za številom 3 zaznamenánih vpisov, samo tisti, kar se jih drží te stvarí, o kateri se daje poseben izpisek.

§. 35.

Vsak izpisek se more ali obširno ali ob kratkem zdelati.

V obširen izpisek naj se zemljeknjižni vpisi postavijo od besede do besede.

V kratkem izpisku je, kar se tiče vpisanih bremen, samo ob kratkem povedati vpisano stvarno pravico in tudi, kolikšno je breme, ako nij bilo prošeno, da se kateri posamezni vpisi povedó od besede do besede.

Že sam nadpis kratkega izpiska naj govori, da je izpisek kratek.

§. 36.

Vknjižbe in probeležbe, katerim se je izbris bil vknjižil, ter tudi izbrisane zabeležbe, če jim pravokrepnost izbrisa nij brezdvomna, naj se z vpisom izbrisa vred povedó v izpisku.

A če je pravokrepnost izbrisa brezdvomna, tedaj je, ako proséča stranka nij zahtevala, da se obširno naštejejo vsi izbrisani vpisi, treba po rédu, v kakoršnem se vrsté vpisi, na tisto mesto, kjer je izbrisani vpis, zapisati besedo „Izbrisano“, a na tisto mesto, kjer je vpis izbrisa, postaviti besedo „Izbris povrstne številke“ in dodati napomnilo o vpisu, kateri se zaznamenáva za izbrisane.

§. 37.

Sè zemljiško knjigo naj vsak izpisek na tanko primeri zemljeknjižnik, oziroma tist uradnik, kateremu je bilo naročeno, izpiske delati.

Ob enem je, pogledavši v dnevnik in v vpoložilni vpisnik, poiskati, če je do zadnjega zaključka vpoložilnega vpisnika sodišču v roke prišlo kaj nerešenih zemljeknjižnih vlog, ki se tičejo kake stvari izpiska, in tudi katere so te vloge.

Na konci izpiska je povedati število in vsebino teh nerešenih vlog, če se jih je kaj našlo; na tem mestu je tudi vtekniti v §.^m 116 občnega zemljeknjižnega zakona zapovedano napomnilo o kacem glavnem vložku in o vpisih na njem, ter tudi, ako je treba, opomnjo, s §.^{om} 27 v zakonu od 25. julija 1871, Drž. zak. št. 96 ukazano o uravnávanji zemljiških knjig.

Na izpisek naj se postavi dan, mesec in leto, kakor ustreza poslednjemu zaključku vpoložilnega vpisnika, in to, da je vse res tako, naj tist uradnik, kateri je primerjal sè zemljiško knjigo, potrdi sè svojim podpisom in s pečatom zemljeknjižnega urada.

§. 38.

Izpremembe, kar bi se jih zgodilo potem, ko je zemljeknjižni izpisek že zdelan, utegnejo se mu dodati, kakor da so mu v nadaljevanje.

Če se nij zgodilo nič izprememb niti ne sodišču v roke prišlo zemljeknjižnih vlog, katere bi se oslanjale na vsebino izpiska, utegne se to na izpisku potrditi, ako zahteva kaka stranka.

§. 39.

Ako ima katero pismo na sebi izvirno potrdilo o kacem vpisu, treba temu pismu, če zahteva njegov imetelj, dodati potrdilo o vseh poznejših vpisih, kar se jih tiče ónega vpisa.

§. 40.

O naročevanih prepisih in izpiskih naj se drži znamenik, v katerem bodi dan naročila, naročilna stranka, stvar naročila, dan oddatve, omének oddanih in morebiti pridržanih kólečnih (štampeljskih) mark in prejemnikov podpis ali potrdilo odposlatve.

Naročilo more biti ustno ali pismeno ter nemudoma ga je vpisati v znamenik naročil. O naročilu, ako se zahteva, treba dati potrditev, v kateri je tudi oméniti prevzete kólečne marke.

Naročila naj se zvršujejo po redu, v kakoršnem se zglasijo. Od tega redú se z dovolitvijo načelnika sodišču more odstopiti samo tedaj, ako bi velela javna korist ali velika nujnost. To dovolitev je v znameniku poočítiti.

§. 41.

Potrdila o bitnostih, katere se spolno gotovostjo vidijo iz knjig in spisov, zaznamená-nih v §. 31, naj zemljeknjižno sodišče vsled prošnje daje tistim ljudém, kateri jih potrebu-jejo v svojih pravnih stvaréh.

§. 42.

Nadzor nad zem-
ljknjižniki.

Načelnik sodišču naj zdaj ter zdaj preiskuje, če uradovanje zemljknjižnega urada teče na tanko in po propisih ali ne. V to namero je pregledovati zlasti dnevnik, potlej tista posebna zaznamenila, katera so del dnevnika, in tudi znamenik, ki ga je držati o naročilu prepisov in izpiskov.

V takih sodiščih, kjer je zemljknjižnemu uradu poseben načelnik, naj ta najprvo čuje nad delavnostjo zemljknjižnega urada.

§. 43.

Razteza na
rudarske knjige.

To navodilo naj se po svojem zmislu razteza tudi na rudarske knjige.

§. 44.

Začetek kreposti
tega navodila.

To navodilo dobode krepost ob enem z občnim zemljknjižnim zakonom vred.

Glaser s. r.